28/10/2020

28η Οκτωβρίου 1940, μια Επέτειος, ένας Θρύλος, μια Μνήμη κι ένα Χρέος

/ Γνώμες

«Πολύφεγγη για μας ας είναι η Δόξα

Κι ως τ' άστρα να πυργώνεται κι ακόμα...

Σ' εχθρό εμείς, με θέληση δική μας,

Δε δώσαμε ποτέ νερό και χώμα...»

Στέλιος Σπεράντζας

28η Οκτωβρίου του 1940, ημέρα Δευτέρα και ώρα 5.20 το ξημέρωμα, εφιαλτικό πρωινό, η Ελλάδα μας δρασκέλισε το κατώφλι του πολέμου. Οι Έλληνες,πριν από ογδόντα χρόνια,το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940 άκουγαν από τον ραδιοφωνικό σταθμό των Αθηνών το πρώτο «πολεμικόν ανακοινωθέν»: «Αι Ιταλικαί δυνάμεις προσβάλλουν από της 05.30 σήμερον τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της

Ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους».

Γράφει ο Καθηγητής Χρήστος Γερ. Σιάσος

Λίγες ώρες πριν, μια λέξη με τρία γράμματα, το «ΟΧΙ», είχε ακουσθεί από το στόμα του Πρωθυπουργού της Ελλάδας, Ιωάννη Μεταξά, προς τον Ιταλό ΠρέσβηΓκράτσι, και ίσως είναι από τις λίγες φορές στην ιστορία αυτού του τόπου, που ένα Έθνος,ένα Κράτος σαν την Ελλάδα μας,με τόσο ξεκάθαρο και περήφανο τρόπο απαντούσε στην αλαζονεία και στον επεκτατισμό της γειτονικής Ιταλίας. Ο Πρωθυπουργός Μεταξάς γνώριζε και αισθανόταν ότι το «ΟΧΙ» που είπε στον Ιταλό Πρέσβη , το είπαν όλοι οι Έλληνες και ξάφνιασε τον Μουσολίνι πρώτον από όλους.

Ο Ελληνικός στρατός αντιστάθηκε και με ανεπαρκή ρουχισμό και ελάχιστα πυρομαχικά, μέσα στα χιόνια των ηπειρωτικών βουνών. Διείσδυσε βαθιά μέσα στη Βόρεια Ήπειρο και κατέλαβε μια σειρά από σημαντικές πόλεις, την Κορυτσά,το Αργυρόκαστρο, τους Αγίους Σαράντα.Τον Ιούλιο του 1940 ο Χίτλερ διαβεβαιώνει το Μουσουλίνι για βοήθεια. Ο Μουσουλίνι στις 15 Αυγούστου, στο λιμάνι της Τήνου, βυθίζει τη φρεγάτα «Έλλη» όπου και θεωρήθηκε πολεμική ενέργεια. Στις 6 Απριλίου του 1941, η Γερμανία, βλέποντας την αδυναμία της Ιταλίας, έσπευσε σε βοήθεια. Η Ιταλογερμανική συμμαχία – ο «Άξονας»- έπρεπε να παραμείνει αρραγής. Όμως, ο Ελληνικός στρατός αντιμετώπισε με τον ίδιο ενθουσιασμό τις σιδερόφραχτες μεραρχίες του Χίτλερ. Οι Γερμανοί μπήκαν στην Αθήνα στις 27 Απριλίου του 1941.Ακολούθησε μια περίοδος στυγνής Κατοχής και εδώ ο Ελληνικός λαός αντιμετώπισε με αγωνιστική διάθεση και με ομόψυχη Εθνική Αντίσταση τον «Άξονα». Η Ελλάδα μας υπέστη πάσης φύσεως καταστροφές, οι Γερμανοί καταλήστεψαν κάθε πολύτιμο που εύρισκαν στο πέρασμά τους.

Η θηριωδίας τους υπήρξε μεγάλη, αμέτρητα ολοκαυτώματα σε όλη την Επικράτεια, εκτελέσεις αμάχων, γυναικών, παιδιών και αντίποινα σε πράξεις αντίστασης του λαού μας. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τους 1.100 νεκρούς στα Καλάβρυτα, τους 444 στο Κομμένο Άρτας, τους 229 στο Δίστομο, τους 290 στο Μεσόβουνο και 340 στους Πύργους Πτολεμαΐδας, τους 280 στην Κλεισούρα Καστοριάς και αλλού. Η πολυπόθητη και πολύ ακριβά πληρωμένη λευτεριά ήρθε στις 12 Οκτωβρίου 1944 όταν οι Γερμανοί έφυγαν από την Αθήνα και από την Ελλάδα ολόκληρη.

Η φτωχή μας Ελλάδα τόλμησε να υψώσει το γυμνό της χέρι-σπαθί και να χαράξει στον ουρανό με τη φλόγα της Πίστης και με το αίμα της Θυσίας το αθάνατο «ΟΧΙ» της Λευτεριάς. Τα χρόνια που κράτησε ο πόλεμος αυτός, σκόρπισε παντού συντρίμμια και σε μεγάλη έκταση ερείπια, θάβοντας στις στάχτες του, τους

πόθους και τις προσδοκίες των λαών του 20ου αιώνα, δημιουργούς και δημιουργήματα του πολιτισμού, εκτροχιάζοντας ολόκληρη την ανθρωπότητα από την ιστορική της πορεία.

Ο Άγγελος Τερζάκης γράφει: «Περισσότερο και από την υπόθεση ενός Έθνους που αγωνίζεται για την ανεξαρτησία του, η 28η Οκτωβρίου του 1940, προβάλλει στην σκηνή της ιστορίας έναν αγώνα γενικότερο, μιας φυλής ανθρώπων. Αυτής που προσδιορίζεται από το πάθος της για την Ελευθερία…».

Από τότε οι εποχές άλλαξαν αλλά τα γεγονότα επαναλαμβάνονται. Επίβουλοι της Ελλάδας τότε ο Χίτλερ και ο Μουσολίνι που κήρυξαν τον πόλεμο εναντίον της Πατρίδας μας. Εχθρός μας σήμερα, ένα παγκόσμιο σύστημα, κήρυξε το δικό του πόλεμο στην Πατρίδα μας. Τα σημερινά όπλα είναι ύπουλα, σχεδόν αόρατα αλλά εξίσου καταστροφικά. Σήμερα ο πόλεμος είναι οικονομικός, Πνευματικός και Ηθικός. Είναι πόλεμος κατά των Αρχών, Ιδεών και Αξιών, της Θρησκείας μας, της φυλής μας. Πόλεμος που χτυπά τις ρίζες της φυλής μας. Μέσα σ’ ένα τέτοιο κλίμα η διαστρέβλωση της αλήθειας βασιλεύει. Οι έννοιες έχουν χάσει το πραγματικό τους νόημα. Οι λέξεις κακοποιημένες έγιναν όπλα κατά της αλήθειας. Η αρετή, το φιλότιμο, η ανθρωπιά, έγιναν απαξία, ενώ η ευτέλεια, το χρήμα και ό,τι ανήθικο αποτελούν κυρίαρχη δύναμη στο παγκόσμιο στερέωμα.

Το να αισθάνεται σήμερα ο Έλληνας σίγουρος και ασφαλής είναι ένα μεγάλο καθήκον των Ενόπλων Δυνάμεων, γιατί είναι η «ομπρέλα» όλων μας. Μέσα από το πάνθεο των λαμπρών σελίδων των Ενόπλων Δυνάμεων και το ληξιαρχείο της ιστορίας μας προβάλει πάντα η λέξη των τριών γραμμάτων,«ΟΧΙ». Το «ΟΧΙ» του Λεωνίδα στις Θερμοπύλες, το «ΟΧΙ» της Σαλαμίνας στους Πέρσες, το «ΟΧΙ» για την Πόλη, το πελώριο «ΟΧΙ» του 1821, το «ΟΧΙ» των Ελεύθερων Πολιορκημένων των Μεσολογγιτών, το «ΟΧΙ» του Ήρωα του Μακεδονικού Αγώνα Παύλο Μελά, το «ΟΧΙ» του 1912 και 1913 στο Σαραντάπορο, στα Γιάννενα, στα Γιαννιτσά, στο Κιλκίς και το «ΟΧΙ» του Πρωθυπουργού Μεταξά, το 1940.

Τιμή και δόξα σ’ αυτούς που αγωνίστηκαν και αγωνίζονται για την Ελευθερία και την Αξιοπρέπεια.